

Da Ingemann ordnede sit testamente

Af Poul Raas

Bernhard Severin Ingemann blev født den 28. maj 1789 i Torkildstrup præstegård på Falster, hvor hans fader var sognepræst. Da Ingemanns far i 1799 døde, flyttede moderen med sine 9 børn til Slagelse, i hvis latinskole den lille Bernhard havde fået et stipendium.

Herfra blev han student efter den nye skoleordning i oktober 1806. Efter en ret vanskelig ungdomsperiode, men efter at have taget den filosofiske examen og i 1812 erhvervet universitetets guldmedaille for en afhandling: „I hvad forhold stå digte- og talekunsten til hinanden“ blev han udnævnt til lektor i Dansk ved Sorø Akademi. Her i det stille Sorø med de skønne naturomgivelser og rige historiske minder fandt hans digtning vækstbund.

Ingemann blev i februar 1862 meget syg, og han døde den 24. februar 1862 og blev begravet øst for kirken, hvor hans gravsted siden årlig besøges af mangfoldige mennesker.

Et par dage før han døde, lod han gå bud til Baroniet Holberg Birks kontor, at han gerne ville se, om hans testamente var i orden.

Dette ønskes effektivering blev overdraget kontorets yngste fuldmægtig, exam. jur. C. P. L. S. Deichmann. Fuldm. D. var

P o u l R u n s

født den 4. juli 1833, og han blev ansat i SoSørø den 1. maj 1858, og fra 1. oktober 1865 til 31. marts 1866 var han konstitueret som Byfoged og Birkedommer. Den 2. marts 1866 blev han udnævnt til Prøveprokurator i Sorø Amt med forpligtelse til at tage bopæl i Slagelse. Den 13. juli 1868 blev han prokurator ved underretterne i Sjællands Stift, København undtagen, og han bosatte sig nu i Slagelse, hvor han praktiserede til sin død i 1910. Imidlertid fandt Ingemann testamentet tilfredsstillende, så fuldmægtigen kunne roligt begive sig tilbage til Baroniet Holberg Birk.

Her kan det være interessant at se lidt nærmere på de juridiske examina.

Disse indførtes i 1736 og bestod af to retninger: juridisk embedsexamen (Studenter) og juridisk Examen for Ustuderede (de såkaldte danske jurister), hvor præliminærexamen gav adgang. Der blev ved sidstnævnte examen givet 2 karakterer, henholdsvis 1. og 2., hvor 1. karakter blev betegnet ved BEKVEM og 2. ved EJ UBEKVEM. Examinander med 1. karakter kunne efter en treårig fuldmægtigtid blive prokuratorer indtil „Loven om adgang til sagførervirksomheden af 26. maj 1868“, hvorefter prokurator titlen fremtidig skulle erstattes af *sagførere*. Som kuriosum kan her tillige nævnes, at Seminariernes var henholdsvis DUELIG og EJ UDUELIG. Som man ser, havde disse karakterbetegnelser i nogen grad kancellisprogets præg, men enten man kan lide dette særegne embedssprog eller ej, må man indrømme, at de netop på fortrinlig vis udlagde det, der var meningen, ingen kunne tage fejl.

Apropos ovenstående skal her gengives en meddelelse fra afd. kirkeværge Th. Christensen, Sorø: Ingemanns moder, Birgitte Swane, døde i Slagelse i 1809, hun boede da på „Rokke-

Da Ingemann ordnede sit testamente

torvet", et lille torv, hvor Skolegade og Smedegade mødes. Hun blev begravet på Skt. Peders kirkegård, d. v. s. den gamle umiddelbart om kirken beliggende. Den nye kirkegård for Skt. Peders kirke blev først anlagt i året 1866. På den gamle kirkegård begraves siden midten af det forrige århundrede ikke mere. Her blev Ingemanns moder begravet ved siden af en tidligere afdød datter. Gravstederne kan endnu påvises, selv om der ingen sten er på gravene (var det ikke en opgave for Historisk Samfund for Sorø Amt at lade disse grave markere ved en simpel sten med navn?)